

Kvinder i kajak

Q-Camp ved Bøjden Strand samler 26 kvinder til rul, redninger og kajakballet på den østrogene måde.

“Man tænker slet ikke over, at man skal have malet sokler eller alt muligt andet! Man glemmer helt sig selv!”

Af Niels Chr. Hansen, tekst og fotos

"Jeg tror, kvinder har en bestemt måde at lære på. Vi skal opmuntres lidt. Mændene bliver stimuleret af konkurrencen indbyrdes," siger Louise Barslund Rasmussen, en af deltagerne i kvindelejren for havkajakroere ved Bøjden Strand. "I går havde vi ikke alle de forskellige workshops på plads, og det tog lidt tid, før vi fik organiseret os i grupper. Det ville ikke være sket, hvis det havde været mænd: De ville have sagt "Bum, bum, bum, sådan og sådan skal det være"! Vi kvinder snakker lidt mere og forhandler os frem."

"Det er vildt fedt at være kvinder sammen," sekunderer Charlotte Hoffmann Pedersen, en anden deltager. "Havkajak har vist typisk været roet af mænd til at begynde med. Det er i hvert fald mandsdomineret, for jeg har været af sted flere gange, hvor jeg har været den eneste pige. Så da jeg så invitationen, tænkte jeg ikke så meget på programmet, men blev begejstret over, at der kun skulle være kvinder til stede."

En kvindelejr for havkajakroere skal også være fest og ballade uden fare for at kvaje sig

Hvad er Q-Camp?

"Målet med Q-Camp er at skabe inspiration, motivation og mulighed for at udvikle kompetencer hos kvindelige havkajakroere og havkajakinstruktører. Det er vores mål at skabe et uforpligtende læringsrum, hvor der er plads til sjov, seriøsitet og udvikling. Q-Camp er for kvinder, der brænder for havkajak, og som gerne vil blive bedre." Sådan lyder det i invitationen, og 26 kvinder fra hele Danmark og enkelte fra Norge og Sverige meldte sig uden tøven til. Der kunne godt have været flere, men arrangørerne turde ikke leje hytter, der kunne risikere at stå tomme.

I tre dage skal de høre rejseforedrag, indlæg om et sundt liv, oplæg om turplanlægning, ledelse og sikkerhed – og så skal de ikke mindst ned i cockpittet og ud i det våde element og på deres egen krop erfare om redninger, rul, kajakballet og skadesforebyggelse.

Stedet er Sydvest-Fyn med sandstrand, badebroer og campingplads med hytter og restaurant, og øvelserne foregår i Helnæsbugtens beskyttede vand, men lige rundt om pynten er der frit udsyn over Fynshav til Als.

Grønlændervending på græsset inden den store vandgang. Instruktør Jannie Heegaard viser norske Hege hoftevrikkets mysterier

Længere perspektiver

Hvad er der nu galt med at have mænd på kursus?

"Forskning viser, at kvinders læringsrum er anderledes end mænds – i hvert fald i grove træk," forklarer Vibe Ørum Rasmussen, der er konsulent i Dansk Kano og Kajak Forbund. "Kvinder er mere empatiske og følelsesorienterede og går til tingene på en anden måde. Når vi skaber en situation, hvor der kun er kvinder,

tror vi, at vi kan få dem til at slappe bedre af og turde noget mere og måske slippe for noget af det pres, der kan være, når der også er mænd med."

Og der er angiveligt en afslappet og behageligt glad stemning på stranden og mellem hytterne. Deltagerne spænder over unge i tyverne til kvinder over 60, og erfaringerne ligger i feltet "jeg fik kajak i julegave" til "jeg har fået Black Pearl, og så måtte jeg jo købe tuiq og lære at rulle". Der er ikke den samme skræk for at kvaje sig som i mere testosteron-prægede sammenhænge. Og det er ikke gået ud over glæden ved at eje lækkert udstyr og fede bådtyper, skulle vi hilse at sige. Gadget-begejstringen er ligeså høj her som ved et mandligt træf.

Kajakballet er måske ikke så sylfideagtigt som på Det Kongelige Teaters skrå brædder, men det er ikke så lidt sjovere her på bølgen blå

Efter Vibe Ørum Rasmussens mening har arrangørerne nu med egne øjne set, at der er grundlag for at føre ideen videre til flere Q-Camps i de kommende år. Hun drømmer om at inspirere ressource-personer, der tager hjem og på egen hånd

arrangerer træning og uddannelse, så det spreder sig som ringe i vandet – også gerne på græsrodsniveau.

"Og så arbejder jeg med et kvindeløb den 17. oktober, som skal afvikles sammen med Kræftens Bekæmpelse på Lyserød Lørdag," afslører Vibe. "Jeg forestiller mig, at der skal deltage kapkajakker, turkajakker og havkajakker kun med kvinder. De må gerne komme for at ro stærkt, men de skal også bagefter kunne spise picnic sammen, mens de hygger sig og samtidig støtter en god sag."

Campen er en kickstart

Efter en hel dag med redninger, rul og kajakballet, som er hårdt, fysisk arbejde, der for en stor del foregår i vandet slæber Charlotte, Louise og alle de andre sig "forkomne, men lykkelige" op til hytten for at vride tøj og udstyr og skifte til tørt. "For mig har det været lidt barskt at få "banket rusten af", siger Charlotte Hoffmann Pedersen fra havestolen. "Det er et stykke tid siden, jeg har siddet i kajakken. Men det har været rigtig fedt. Den første workshop, jeg har været på, handlede om redninger, og den var god. Nu er jeg klar til at tage hjem og give den en skalle med redningsøvelser. Campen er en kickstart til at komme hjem og få øvet en masse."

Efter eget udsagn er hun ikke sådan en, der kun ror fra punkt A til punkt B. Hun vil have teknikken i orden, og var hun medlem af en klub, ville hun tage hjem og finde dem, hun plejer at ro med, så de kunne øve de forskellige discipliner.

I siger, I er "forkomne, men lykkelige"?

"Ude på vandet knokler vi med at komme op i kajakken, men først når vi kommer ind på land, opdager vi, at vi har flere blå mærker og slået hoften," griner Louise Barslund Rasmussen. "Det mærkede vi ikke derude, hvor vi var fuldstændig "væk". Der er vi i nuet, og det er bare så fedt. Man tænker slet ikke over, at man skal have malet sokler eller alt muligt andet! Man glemmer helt sig selv!"

Forkommen, men lykkelig! Charlotte Hoffmann Pedersen vader godt tæsket i land efter en lang dag med fysiske udfordringer